Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 9. Stanisławów, dnia 1. maja 1923. Rok 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 1500 Mk. Całoroczna prenumerata 36.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 800 Mk., za całą szpaltę 150.000 Mk., za stronę 300.000 Mk., Należytości za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

Dział nieurzędowy.

I.

Dział Urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mającym moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 36. z dnia 7 kwietnia 1923.

Poz. 231. Oświadczenie Rządowe z dnia 22. marca 1923 r. w przedmiocie przystąpienia Estonji do międzynarodowej Konwencji o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek, podpisanej w Bernie dnia 26. września 1906 roku.

Poz. 238. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29. marca 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarzę Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 239. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17. marca 1923 r. w przedmiocie zmigny rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1920 r. do ustawy z onia 31. lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

Poz 244. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20. marca 1923 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 8. listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie.

Nr. 37. z dnia 10. kwietnia 1923.

Poz. 246. Ustawa z dnia 22. marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Nr. 38. z dnia 12. kwietnia 1923.

Poz. 249. Ustawa z dnia 16. marca 1923 r. w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą.

Poz. 251. Ustawa z dnia 24. marca 1923 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Poz. 252. Ustawa z dnia 24. marca 1923 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Poz. 253. Ustawa z dnia 24 marca 1923 r. o pierwszem dodatkowem prowizorjum budżetowem za czas od dnia 1. stycznia do 31. marca 1923 r.

Poz. 256. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29. stycznia 1923 r. w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich.

Poz. 257. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22. marca 1923 r. w przedmiocie rozłożenia unifikacji wyrobów tytoniowych na stopniowe okresy.

Poz. 258. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24. marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Poz. 259. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29. marca 1923 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę, oraz o kosztach egzekucyjnych.

Poz. 260. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1. kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 261. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1. kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 262 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1. kwietnia 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz 263. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5. kwietnia 1923 r. w przedmiocie ustalania wykładnika przeciętnych cen hurtownych, miarodajnego do potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w drugim kwartale roku podatkowego 1923.

Poz. 264. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 28. marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratew i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.

Poz. 266. Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28. marca 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 marca 1921 r. o udzielaniu zezwoleń na transport produktów pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów, nawiedzonych księgosuszem.

Nr. 39. z dnia 14. kwietnia 1923.

Poz. 273. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30. marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29. marca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 40. z dnia 16. kwietnia 1923.

Poz. 276. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10. kwietnia 1923 r. w przedmiocie określenia norm zasiłków, oraz ustalenia kategorji stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dnia 22. marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Poz. 277. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3. kwietnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Poz. 278. Rozporządzenie Ministra Skarbn z dnia 5. kwietnia 1923 r. celem wykonania ustawy z dnia 9. marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35. poz. 228.) w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4. kwietnia 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 29. poz. 232) i ustawy z dnia 16. lipca 1920 (Dz. U. R P. Nr. 82. poz. 550).

Poz. 280. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12. kwietnia 1923 r. do ustawy z dnia 22. marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, tudzież do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1923 r. w przedmiocie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorji stałych robotników i pracowników w myśl ustawy

z dnia 22. marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na cwiczenia wojskowe

Poz. 281. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13. kwietnia 1923 r. o zmianach w taryfie ogólnej na przewóz towarow, zwłok i zwierząt

Nr. 41. z dnia 18. kwietnia 1923.

Poz. 282. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9. marca 1923 r. o wprowadzeniu czeskosłowacko-rumuńskiej komunikacji towarowej i węglowej tranzytem przez Polskę.

Poz. 283. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9. marca 1923 r. o wprowadzeniu austracko-rumuńskiej komunikacji towarowej i węglowej tranzytem przez Czechosłowację i Polskę.

Poz. 284. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9. marca 1923 r. o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej między Niemcami a Rumunją tranzytem przez Polskę względnie Czechosłowację i Polską.

Nr. 42. z dnia 21. kwietnia 1923.

Poz. 285. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20. marca 1923 r. normujące prowizorycznie przepisy o sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Instrukcja dla sprzedawców wyrobów tytoniowych tudzież dla władz i organów nadzorczych).

Poz. 287. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29. marca 1923 r. w przedmiocie ustawiania w rektyfikacjach i gorzelniach na obszarze Województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, lubelskiego i kieleckiego aparatów kontrolno-mierniczych wytwórni krajowej.

Poz. 289. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13. kwietnia 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Poz. 290. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14. kwietnia 1923 r. w przedmiocie należytości znawcow-lekarzy w b. zaborze austrjackim.

W Monitorze Polskim.

Nr. 84. z dnia 13. kwietnia 1923.

Poz. 94. Rozporządzenie Ministra Spraw Woiskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Poczt i Telegrafów i Minisfra Skarbu z dnia 4. kwietnia 1923 r. w przedmiocie przejęcia przez Ministra Skarbu agend zaopatrzenia inwalidów wojennych i pozostałych.

Nr. 85. z dnia 14. kwietnia 1923.

Poz. 85. Instrukcja o sposobie wykonywania przez kontrolę budowy państwowych kolei żelaznych, wydana na mocy art. 10. ustawy o kontroli Państwowej z dnia 3. czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51. poz. 314.) w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych (pismo z dnia 19. marca 1923 Nr. II/1338).

Nr. 86. z dnia 16. kwietnia 1923.

Poz. 97. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27. marca 1923 r wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za analizy wykonywane w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym.

Nr. 87. z dnia 17. kwietnia 1923.

Poz. 98. Instrukcja o sposobie wykonywania przez Kontrolę Państwową kontroli gospodarki władz i urzędów Ministerstwa Spraw Wojskowych wydana na mocy art. 10 Ustawy o kontroli państwowej z dnia 3. czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 51. poz. 314) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych (pismo z dnia 5. marca 1923 r. Nr. 266/zast.).

Nr. 88. z dnia 18. kwietnia 1923.

Poz. 99, Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6. kwietnie 1923 r. w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Republiki Austrjackiej.

Nr. 89. z dnia 19. kwietnia 1923.

Poz. 100. Ogłoszonie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 18. kwietnia 1923 r.

Nr. 90. z dnia 20. kwietnia 1923.

Poz. 101. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19. kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I-A

Poz. 102. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6. kwietnia 1923 r. w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Królestwa Rumuńskiego.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

138.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. AW. 88/T. Warszawa, dnia 28. marca 1923.

Do Pana Wojewody w Stanisławowie.

Z nadesłanych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych relacji w sprawie przeglądu rocznika 1900 i 1901 na obszarze Wschodniej Małopolski okazuje się, że tamtejsze władze administracyjne zarówno II ej jak i I-ej instancji sprostały w zupełności włożonym na nie obowiązkom i stanęły w tym kierunku całkowicie na wysokości swego zadania, jakoteż zrozumienia powagi tej, tak doniosłej dla Polski akcji.

Fakt ten znajduje również zupełne potwierdzenie w komunikatach Ministerstwa Spraw Wojskowych, stwierdzających dobitnie, że tak akcja przeglądowa, jak i wcielanie do szeregów dokonane zostało na wzmiankowanym obszarze wzorowo i że duża część zasługi przypada w tym względzie władzom administracyjnym. Okoliczność tę podkreślił p. Minister Spraw Wojskowych w swem piśmie pochwalnem wystosowa

nem do podległych władz wojskowych dnia 8. lutego r. b. za L. 1646/O. d. B. — przesyłając mi zaś odpis tego pisma, prosił ponadto „o wyrażenie w Imieniu Służby Panom Wojewodom we Lwowie, Tarnopolu i Stanisławowie podziękowania za wybitną i przykładną współpracę z władzami wojskowemi przy przeprowadzeniu pierwszego powszechnego poboru na ziemiach t. zw. Wschodniej Małopolski".

Czynię obecnie zadość temu życzeniu p. Ministra Spraw Wojskowych, jakoteż stwierdzając ze swej strony i na podstawie własnych spostrzeżeń w całej pełni owocność współdziałania władz administracyjnych w akcji powszechnego poboru rocznika 1900 i 1901 — wyrażam Panu Wojewodzie moje pełne zadowolenie i uznanie, jak niemniej głębokie przeświadczenie, że przy tak obywatelskiem pojmowaniu swych obowiązków przez władze administracyjne można z całą ufnością patrzeć w przyszłość administracji politycznej.

Zechce również Pan Wojewoda takież słowa uznania wyrazić w mojem imieniu podległym Mu organom, które współdziałały w przeprowadzeniu akcji poboru i wcielania do szeregów rocznika 1900 i 1901.

Minister: SIKORSKI.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział prezydjalny.

L. 622/T. Stanisławów, dnia 21. kwietnia 1923.

Pobór roczników 1900 i 1901.
Uznanie.

Okólnik Nr. 13.

Wszystkim Panom Starostom,
Okręgowej Komendzie Policji Państw. w Stanisławowie

udzielam do wiadomości powyższy reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, przyczem miło mi z swej strony wyrazić Panom moje uznanie i podziękowanie za wydatną i skuteczną pracę.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

139.

L. 3435/pr. Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1923.

Uruchomienie Dyrekcji Ceł we Lwowie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Niniejszem zawiadamiam, że Ministerstwo Skarbu zarządziło reskryptem z d. 26 marca 1923 L. DC/934/I/23 uruchomienie z dniem 1. kwietnia 1923 utworzonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11. października 1922 (Dz. Ust. Rozp. Nr. 91, poz. 846) Dyrekcji ceł we Lwowie, ul. Rutowskiego L. 17., jako władzy celnej II. instancji z terytorjalnym zakresem działania, na obszar Województw Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego.

Z dniem uruchomienia tejże Dyrekcji ceł zostaną zniesione istniejące przy Izbach Skarbowych w Krakowie i Lwowie wydziały celne a wszystkie sprawy celne przejdą z kompetencji Izb Skarbowych do zakresu działania Dyrekcji ceł we Lwowie.

Urzędy celne i organa Straży celnej podlegać będą bezpośrednio Dyrekcji ceł we Lwowie.

Równocześnie powierzyło Ministerstwo Skarbu załatwianie niektórych spraw administracyjno-celnych okręgu Województwa Krakowskiego ustanowionemu przy krakowskiej Izbie Skarbowej Delegatowi lwowskiej Dyrekcji ceł w Krakowie, ul. Krowoderska 5, którego zakres działania określa osobna instrukcja.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

140.

L. 3780/pr. Stanisławów, dnia 17. kwietnia 1923.

W sprawie niewłaściwego frankowania korespondencji zagraniczn.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 3. stycznia 1923 Nr. Pr. 8855 zwróciło mi uwagę, że coraz częściej zdarzają się wypadki niewłaściwego frankowania przez urzędy administracyjne korespondencji do placówek polskich za granicą.

Przypominając w tym kierunku postanowienia tut. reskryptu z dnia 10 listopada 1921 L. 1435/pr. umieszczonego w Dzienniku Urzędowym Nr. 3 z 20. listopada 1921 polecam Panom Starostom ściśle do postanowień powyższego reskryptu się stosować, przyczem zwracam uwagę, że o ile ujawnią się dalsze wypadki mylnego frankowania do dopłaty będą uskuteczniane na rachunek urzędu wysyłającego mylnie opłaconą korespondencję a odnośna kwota ściągnięta zostanie z poborów danego urzędnika.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

141.

L. 3994/pr. Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1923.

Zarząd Tow. Pomocy Ociemniałym Ofiarom Wojny p. n. „Latarnia". Zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 13. kwietnia 1923 Nr. B. P. 1497/23 w myśl § 1. przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11. lutego 1921 roku udzieliło pozwolenia

dla wyżej wspomnianego zarządu na urządzenie kwesty w czasie 1, 2, 3, 4 i 5. czerwca 1923 po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na cele niesienia pomocy i opieki żołnierzom dotkniętym ślepotą podczas walk w ostatniej wojnie, pod warunkiem, że Zarząd „Latarni" i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 r. ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panu Staroście w przeprowadzeniu kwesty nie czynić przeszkód Zarządowi Tow. Pomocy Ociemniałym Ofiarom Wojny w Polsce p. n. „Latarnia", wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

142.

L. 3995/pr. Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1923.

Zgromadzenie Sióstr Felicjanek w Krakowie. Zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 13. kwietnia 1923 Nr. B. P. 1525 w myśl § 1. przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11. lutego 1921 roku udzieliło pozwolenia wyżej wspomnianemu zgromadzeniu na urządzenie kwesty w czasie do 31. grudnia 1923 po miastach i wsiach na obszarze Rzeczyposplitej Polskiej w b. dzielnicy austrjackiej i rosyjskiej na cele związane z utrzymaniem ubogiej dziatwy i kalek pod warunkiem, że Zarząd Zgromadzenia SS. Felicjanek i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4. lutego 1921 roku ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panu Staroście w przeprowadzeniu kwesty nie czynić przeszkód Zgromadzeniu SS Felicjanek z Krakowa, wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

143.

L. 3046/pr. Stanisławów, dnia 11. kwietnia 1923.

Eustachy Tokaryk, zguba paszportu.

Do wszystkich Panów Starostów.

Podczas podróży do Warszawy, — skradziono Eustachemu Tokarykowi z Czarnołoziec, pow. Tłumacz, oprócz innych dokumentów osobistych także paszport zagraniczny na wyjazd do Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki, wystawiony przez Starostwo w Tłumaczu (wzór Nr. 1, serja Nr. 124215).

Polecam niniejszem zarządzić poszukiwanie za skradzionym paszportem, a w razie dodatniego wyniku, zawiadomić o tem Starostę w Tłumaczu.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

144.

L. 3514/pr. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1922.

Dziennik niemiecki „Deutschoesterreichische Tages Zeitun" — odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31. marca 1923 L. B. C. 2298/23 odebrało na podstawie § 26. ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 dziennikowi niemieckiemu „Deutschoesterreichische Tages Zeitung", wychodzącemu we Wiedniu, debit pocztowy, ponieważ pismo to w artykułach swoich szerzy świadomie fałszywe wiadomości o Polsce zawierające znamiona przestępstw przewidziane w § 65 u. k.

O tem zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia powyższego dziennika do ewidencji pism na terenie Państwa zabronionych i dopilnowania udaremnienia rozszerzania.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

145.

L. 3515/pr. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1923.

„Wola Rossji", dwutygodnik rosyjski — przywrócenie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31. marca 1923 L B. C. 2182/23/2789/23 przywróciło debit pocztowy dwutygodnikowi rosyjskiemu „Wola Rossji" wychodzącemu w Pradze, gdyż pismo to nie zajmuje obecnie wrogiego stanowiska względem spraw polskich.

146.

L. 3564/pr. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1923.

Miesięcznik ukraiński „PROMIŃ" odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31. marca 1923 L. B. C. 2048/23 odebrało na

podstawie § 26. ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 wychodzącemu w Czerniowcach miesięcznikywi ukraińskiemu „Promiń„ debit pocztowy, ponieważ pismo to w artykułach swoich szerzy świadomie fałszywe wiadomości, podburzające do nienawiści między częściami ludności Rzeczypospolitej Polskiej, a temsamem zawiera znamiona przestępstw przewidzianych w § 65. u. k.

O tem Panów zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia tego czasopisma do ewidencji pism zabronionych i udaremnienia rozszerzania tegoż.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

147.

L. 3766/pr. Stanisławów, dnia 21. kwietnia 1923.

„Czernowitzer Allgemeine Zeitung" — przywrócenie debitu pocztowego.

Okólnik 51.

Do Wszystkich P. P. Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31. marca 1923 L. T. B. C. 46/23 przywróciło debit pocztowy wychodzącemu w Czerniowcach dziennikowi niemieckiemu „Czernowitzer Allgemeine Zeitung" — ponieważ obecnie dziennik ten nie odnosi się nieprzychylnie do Rzeczypospolitej Polskiej.

148.

L. 4005/pr. Stanisławów, dnia 23. kwietnia 4923.

Dwutygodnik ukraiński „Żyttia" odebranie debitu pocztowego.

Okólnik Nr. 53.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 13. kwietnia 1923 L BC. 2639/23 odebrało na podstawie § 26 ustawy z dnia 17. grudnia 1862 dz. p. p. Nr. 6 dwutygodnikowi ukraińskiemu „Żyttia", wychodzącemu w Czerniowcach debit pocztowy, ponieważ pismo to zamieszcza artykuły szerzące świadomie fałszywe wiadomości o Polsce i podburzające przeciw Państwu Polskiemu, wobec czego zawiera znamiona przestępstw przewidzianych w § 65 ustawy karnej.

O tem zawiadamiam z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego czasopisma.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

149.

L 4094/pr. Stanisławów, dnia 24. kwietnia 1923.

Miesięcznik ukraiński „Robitnyczyj Hołos" odebranie debitu pocztowego.

Okólnik Nr. 54.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 17. kwietnia 1923 L. BC. 2201/23 odebrało na podstawie § 26 ustawy z dnia 17. grudnia 1862 dz. p. p. Nr. 6 miesięcznikowi ukraińskiemu „Robitnyczyj Hołos", wychodzącemu w Akron Ohio debit pocztowy, ponieważ pismo to zamieszcza artykuły nawołujące do gwałtownej zmiany obecnego ustroju społecznego, zawiera zatem znamiona przestępstw przewidzianych w § 58 ustawy karnej.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianego pisma.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

150.

L. 2275/II. Stanisławów, dnia 7 kwietnia 1923.

Wyjazdy za granicę rezerwistów roczn. 1895—1897 w związku z powołaniem na ćwiczenia wojskowe.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych reskryptem z dnia 5. marca 1923 L. dz. 5999 Pob. zarządziło wstrzymanie wydawania zaświadczeń na otrzymanie paszportów zagranicznych tym rezerwistom roczników 1897, 1896 i 1895 (oficerów i szeregowych), którzy w bieżącym roku powołani zostaną na ćwiczenia.

W wypadkach wyjątkowej konieczności będą wydawały P. K. U. jedynie zezwolenia.

Przy wydawaniu paszportów zechcą się Panowie Starostowie do powyższego zarządzenia zastosować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

151.

L. 2282/II. Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1923.

W sprawie przynależności obywatelek polskich, wstępujących w związki małżeńskie z obywatelami Stanów Zjednoczonych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 16. marca 1923 Nr. B. B. 4992 zawiadomiło, że według ustawy amerykańskiej obowiązującej od dnia 22. września 1922 roku, cudzoziemka, która wyszła za mąż za obywatela Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej nie nabywa jeszcze przez sam fakt zamążpójścia obywatelstwa męża i wskutek tego nie może w Konsulatach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej otrzymać paszportu, względnie być wpisaną do paszportu męża.

Polskie Urzędy paszportowe wskutek nieznajomości powyższej ustawy, względnie wskutek mylnej interpretacji odnośnych przepisów Ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego z dnia 20. stycznia 1920 r. Dz. U R. P. Nr. 7 poz. 44 odmawiają obywatelkom polskim żonom obywateli amerykańskich wydania paszportów polskich.

Wyjaśniając, że w myśl art. 11 powołanej wyżej ustawy z dnia 20. stycznia 1920 r. oraz art. 6 rozp. min. z dnia 7. czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320 nie sam fakt zamążpójścia lecz dopiero nabycie przez zamążpójście obywatelstwa obcego powoduje utratę obywatelstwa polskiego, co odnośnie do kobiet wstępujących w związki małżeńskie z obywatelami amerykańskimi niema miejsca, — polecam Panom Starostom wydawać bez przeszkód wyżej wymienionym obywatelom polskim paszporty polskie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

152.

L. 2348 II. Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1923.

Załatwienie zgłoszeń strat wojennych.

Do wszystkich Panów Starostów jako przewodniczących Komisji zapomogowych.

Miejscowe Komisje szacunkowe powołane ustawą z dnia 10. maja 1919 Nr. 41 dz. p. do ustalenia i ocenienia strat wojennych z czasów wojny światowej i polsko ukraińskiej na terytorjum Małopolski, zostały zwinięte w pierwszej połowie roku 1922, nie dokończywszy we większej części swego zadania, t. j. nie wydawszy orzeczeń we wszystkich przekazanych im sprawach.

Na skutek zarządzenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie, operaty niewykończone zostały przekazane odnośnym Powiatowym Komisjom zapomogowym dla odbudowy (przy Starostwach, względnie Magistratach m. Lwowa i Krakowa) i są tam złożone.

Obecnie przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym w Warszawie została utworzona t. zw. „Komisja sędziowska“, której zadaniem będzie opracować i wykończyć orzeczeniem wszystkie powyższe zgłoszenia strat wojennych, przez miejscowe Komisje szacunkowe niedokończone lub nawet wcale nieopracowane.

Wobec tego w myśl zarządzenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie z dnia 16. marca 1923 L. 307/24 polecam Panom Starostom jako Przewodniczącym Komisji zapomogowych, aby bezzwłocznie odesłali do Warszawy wszystkie od Miejscowych Komisji szacunkowych przejęte, a orzeczeniem nie zakończone akty zgłoszeń strat wojennych, ułożone w porządku arytmetycznym liczb dziennika zgłoszeń.

O ile wysyłka nastąpić ma pocztą, adres opiewa: Główny Urząd Likwidacyjny, Warszawa, Foksel 3, w wypadku zaś, gdy z powodu większej ilości aktów okaże się praktyczniejszem wysłanie aktów koleją, należy obok tego adresu dodawać: „Warszawa, Główna towarowa“.

O odesłaniu należy tu donieść a zarazem wobec tego, że odpada obecnie załatwianie spraw Komisji szacunkowych zmodyfikować odpowiednio wnioski co do sił potrzebnych do załatwiania spraw Komisji zapomogowych do czego odnosi się reskrypt z dnia 8. stycznia 1923 L. 8339/II ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkim Nr. 2 ex 1923, poz. 14.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

153.

L. 2520/II. Stanisławów, dnia 14. kwietnia 1923.

Utrata obywatelstwa przez opcję na rzecz Austrji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22, marca 1923 R. A. E. 2815 i Ministerstwa spraw Wojskowych z dnia 7. września 1922 L. dz. 19346/Pob. polecam Panom Starostom, aby przy załatwieniu próśb b. obywateli austrjackich, którzy dokonali opcji na rzecz austrji, o wydanie poświad-

czenia celem nabycia obcego obywatelstwa stosowali się do następujących wytycznych:

Pomiędzy obywatelami polskimi, którzy dokonali opcji na rzecz Austrji na podstawie art 78 i 80 nieratyfikowanego przez Polskę traktatu pokoju w St. Germain en Laye, odróżniać należy osoby nieobowiązane do czynnej służby wojskowej od osób (mężczyzn) do tej służby obowiązanych.

Osoby pierwszej kategorji tracą w myśl art. 11 ust z dnia 20. stycznia 1920 r. Dz. U R. P. Nr. 7 p. 44 w związku z art. 6 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7. czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 52 p. 320 obywatelstwo polskie przez sam fakt nabycia obywetelstwa austrjackiego.

Natomiast osoby drugiej kategorji przestaną być uważane za obywateli polskich dopiero wówczas, jeśli uzyskają w myśl powołanych przepisów zezwolenie Ministra Spraw Wojskowych na nabycie obywatelstwa obcego.

Celem ułatwienia nabycia obywatelstwa austrjackiego osobom wspomnianej kategorji zezwolił Minister Spraw Wojskowych powołanym wyżej rozporządzeniem zwolnienie tych osób od służby tak w wojsku stałem jak wogóle w służbie czynnej i polecił Powiatowym Komendom uzupełniającym, by prośby tych osób o zwolnienie z obywatelstwa polskiego w myśl art. 15 rozp. min. z dnia 7. czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320 przesłane im do oświadczenia się przez władzę admin. I. instancji, załatwiały przychylnie i szybko, udzielając potrzebnych zezwoleń i przedkładając je tylko w wypadkach wątpliwych do rozstrzygnięcia Dow. Okr. Korp. względnie M. S. Wojsk.

Interesowane osoby winne zatem wnieść odnośne prośby do właściwej władzy administracyjnej I. instancji, dołączając do niej dowód nabycia obywatelstwa austrjackiego na podstawie opcji a pomieniona władza winna prośby te załatwić z możliwym pośpiechem w myśl § 36 instr. z 8. sierpnia 1920 r. Nr. AP. 2778/5 i bez trudności wydać poświadczenie według wzoru Nr. 4 dołączonego do rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7. czerwca 1920 r.

Po uzyskaniu takiego oświadczenia, osoby te przestaną być uważane za obywateli polskich.

Odnośnie do b. obywateli austrjackich i węgierskich, którzy optowali na rzecz Czechosłowacji obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12. grudnia 1922 r. Dz. U. Nr. 10 poz. 58 z r. 1923.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

154.

Okólnik Nr. 26.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AE. 4421/23. Warszawa, dnia 19. marca 1923.

Uzupełnienie instrukcji w przedmiocie nadawania obywatelstwa polskiego.

Do PP. Wojewodów (P. Wojewody w Katowicach) i P. Delegata Rządu w Wilnie.

W myśl art. 8. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 7. czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320 w związku z p. 26 instrukcji dla władz adm. I-ej i II-ej instancji w przedmiocie obywatelstwa polskiego PP. Wojewodowie władni są nadawać obywatelstwo polskie w tych wypadkach, w których proszący:

1. posiada wszystkie warunki wymienione w art. 8 ustawy z dnia 20. stycznia 1920 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 7 p. 44 względnie w art. 4 pomienionego wyżej rozporządzenia ministerjalnego,

2. uczynił w całej pełni zadość warunkom wymienionym w art. 12 tego rozporządzenia, a więc

a) dołączył do prośby metrykę urodzenia (chrztu) swoją tudzież osób, mających na zasadzie art. 13. ust. z dnia 20. stycznia 1920 razem z nim uzyskać obywatelstwo polskie i metrykę (akt) ślubu, o ile pozostaje w związku małżeńskim,

b) wykazał, że posiada środki utrzymania lub zarobkowania dla siebie i rodziny, tudzież

c) przedłożył zaświadczenie właściwej (obcej) władzy państwowej, że tak sam, jakoteż osoby mające razem z nim uzyskać obywatelstwo polskie z chwilą nabycia tegoż obywatelstwa, utracą dotychczasowe swoje obywatelstwo, a wreszcie

3. o ile zachowanie się proszącego pod względem moralnym i politycznym nie będzie żadnych wątpliwości w kierunku ujemnym.

We wszystkich wypadkach, w których brak chociażby jednego z wyżej wspomnianych warunków odnośnie osoby samego petenta lub odnośnie jednej z osób mających na zasadzie art. 13. ustawy z dnia 20. stycznia 1920 r. nabyć razem z nim obywatelstwo winni PP. Wojewodowie w myśl przytoczonego wyżej punktu instrukcji wstrzymywać się od decyzji i przedkładać sprawy wraz z własnym wnioskiem do decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Odnośnie osób, których dotyczy okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 23 z 14. grudnia 1921 r. L. Pr. 1638/p. niema jak dotąd obowiązku żą-

dania, aby osoby te przedstawiały zaświadczenia, o których wyżej mowa w p. 2 lit. c).

W tych też wypadkach PP. Wojewodowie mogą nadawać obywatelstwo mimo niespełnienia tego warunku,

Niniejszem PP. Wojewodowie zostają upoważnieni do nadawania obywatelstwa także w tych wypadkach, w których proszący nie uczynił zadość warunkowi wymienionemu w p. 2 lit. a) t. j. nie przedłożył wspomnianych w tym punkcie metryk (aktów stanu cywilnego).

Proszący winien jednak w każdym wypadku udowodnić, że przedłożenie potrzebnych metryk (aktów) jest niemożliwe z powodu zniszczenia odnośnych ksiąg lub conajmniej, że wydobycie tych dokumentów natrafia na nieprzezwyciężone trudności. W razie wykazanej niemożności dostarczenia metryk (aktów) należy żądać od proszącego innych dokumentów urzędowych, stwierdzających dotyczące dane stanu osobowego. Przedstawiane przez petentów poświadczenia świadków i t. zw. „akty zeznania“ oceniać należy bardzo krytycznie i zadowalać się nimi tylko w tym razie, jeśli co do wiarygodności faktów, które mają stwierdzić, nie ma wątpliwości. W takich przypadkach należy w aktach nadania obywatelstwa w rubryce zawierającej daty urodzenia zaznaczyć „rzekomo urodzony następują odnośne daty“.

W p. 26 instrukcji z dn. 8. sierpnia 1920 r. N. AP. 2778/5 str. 19 należy przy końcu wpisać: „W myśl okólnika Min. Spr. Wewn. Nr.......... z dnia 19. marca 1923 r. mogą Województwa nadawać obywatelstwo w wypadkach niemożności dostarczenia przez petenta metryk (aktów) wspomnianych w art. 12 rozporządzenia.

Minister: SIKORSKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 2590/II. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1923.

Wszystkim Panom Starostom

do wiadomości i zanotowania w instrukcji w myśl końcowego ustępu powyższego reskryptu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

155.

L. 2680/II. Stanisławów, dnia 16. kwietnia 1923.

Zwinięcie niektórych urzędów pocztowych w Małopolsce.

Do wszytkich Panów Starostów.

Kolo miast Małopolski i Śląska Cieszyńskiego wystąpiło z memorjałem, w którym powołując się na nadchodzące z różnych miasteczek Małopolski wiadomości o zwijaniu między innemi niektórych urzędów pocztowych wskazuje na szkody, jakie ze zwinięcia tych urzędów mogłyby powstać, prosząc zarazem stosownie do życzeń i w interesie ludności miejscowej o pozostawienie istniejących urzędów pocztowych w miasteczkach Małopolski.

W skutek tego memorjału Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 6. marca 1923, L. dz. 526/IV wyjaśniło, że urzędy pocztowe w niektórych miejscowościach w Małopolsce wykazują wprawdzie bardzo słaby ruch i powodują znaczne niedobory, Ministerstwo nie zamierza jednak wogóle zwijać tam żadnych urzędów pocztowych, lecz owszem usiłuje w granicach przyznanego kredytu obecną ilość urzędów i agencji pocztowych zwiększyć na obszarze Małopolski i istniejące urządzenia ulepszyć w nadziei, że dotychczasowy zastój na tym obszarze w ruchu pocztowym z biegiem czasu rychło przeminie.

Zdarzają się jednak wypadki, że zarząd pocztowy musi z konieczności zwijać czasowo agencje pocztowe z powodu braku lokalu, lub też innych przeszkód chwilowych, lecz wypadki te są tylko sporadyczne i dotyczą jedynie mniejszych gmin wiejskich.

Agencje te z chwilą usunięcia przeszkód podejmują napowrót czynności służbowe.

Przy tej sposobności nadmieniło Ministerstwo P. i T., że urzędy samorządowe i państwowe odmawiają częstokroć pomocy lub świadczeń nawet płatnych na rzecz poczty i wskutek tego zarząd pocztowy, który nieraz musi walczyć przy obecnych stosunkach z trudnościami natury technicznej i ekonomicznej nie może mimo usiłowań, utrzymać stale komunikacji pocztowej w niektórych mniejszych miejscowościach ani też rozszerzać odpowiednio do potrzeb sieci pocztowej.

W skutek powyższego reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów oraz reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. marca 1923, L. dz. AO. 1010 polecam Panom Starostom wydać odpowiednie pouczenia i wezwania do urzędów gminnych, aby one w dobrze zrozumiałym własnym interesie popierały usiłowania Zarządu pocztowego na każdym kroku i aby w każdym kierunku szły Zarządowi pocztowemu na rękę, gdyż jedynie w ten sposób umożliwia Zarządowi pocztowemu utrzymanie, względnie rozszerzenie sieci pocztowej w państwie.

O ileby się Panom Starostom nasunęty w tym kierunku jakie spostrzeżenia, zechcą Panowie Starostowie o nich mi donieść.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

156.

L. 2714/II. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1923.

Uregulowanie sprawy rekwizycji podwód.

Do wszystkich Panów Starostów.

Udzielam Panom do wiadomości i zastosowania się rozkaz Dowódcy O. K. Nr. VI, wydany do podległych oddziałów wojskowych w sprawie podwód cywilnych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

Odpis.

Do rozkazu Zewn. D. O. K. Nr. VI. Lwów.
L. 5260 Szef. Int./23.

Zapotrzebowanie podwód.

Oddziały wojskowe zapotrzebowują zbyt wielką ilość podwód u ludności cywilnej bez faktycznej i uzasadnionej potrzeby, wskutek czego obciążają Skarb Państwa wydatkami na te podwody, a ponadto wywołują u ludności niepotrzebne rozgoryczenie.

Ten stan rzeczy, niemający w unormowanych warunkach pokojowych żadnego usprawiedliwienia, musi ustać.

W tym celu rozkazuję:

1. Używanie podwód ludności cywilnej ograniczyć do najkonieczniejszych potrzeb, przez które rozumieć należy tylko takie, gdzie wobec niedostatecznej ilości taboru wojskowego, interes wojskowy mógłby ponieść szkodę. — O tem, czy taka potrzeba zachodzi, decyduje Dowódca Oddziału.

2. W wymienionych w punkcie 1. wypadkach podwody cywilne używane być mają jedynie dla przewozu przedmiotów służących do zaprowiantowania i wyekwipowania wojska, nigdy zaś do celów prywatnych osób wojskowych. Do przewozu osób wojskowych w czasie wykonywania przez nie służby, używać można podwód cywilnych tylko wtedy, gdy tego koniecznie wymaga dobro służby, o czem również decyduje Dowódca Oddziału.

3. Zapotrzebowanie na podwody mają Dowódcy zasadniczo zgłaszać pisemnie w odnośnem Starostwie, zaś po ich użyciu właścicielom podwód wystawiać formalne pokwitowania z najdokładniejszem zapodaniem:

a) nazwiska, imienia i adresu właściciela podwody,

b) jakości wozu (ciężarowy, platforma, chłopski zwykły, drabiniasty, wózek i t. p.,

c) ilości użytych koni, czasu użycia,

d) jakości i przeciętnej wagi przewiezionego materjału, względnie ilości przewiezionych osób,

e) ilości przebytych mil i kilometrów,

f) Komisji Gosp. do której należy wypłata.

Dane powyższe konieczne są do oceny należytości za użycie podwody.

4. W bardzo nagłych wypadkach należy zgłaszać takie zapotrzebowanie na piśmie do Urzędu gminnego, który wyznaczy podwody.

5. Zabraniam surowo zabierać podwody bezpośrednio od ich właścicieli a zwłaszcza przemocą.

6. Przed wypłatą pokwitowań oznaczy na nich odnośne Starostwo należytość za użycie podwody zależnie od wyszczególnionych na pokwitowaniach danych (punkt 3) i od miejscowych warunków, poczem bezzwłocznie Kom. Gosp. uskutecznia wypłatę z kredytów odnośnego oddziału i §§. (t. j. wedle rodzaju świadczenia).

7. Rozkaz niniejszy w punkcie 3, 4, 5 nie odnosi się do Oddziałów, pełniących na wezwanie Władz politycznych funkcje expedycji karnych, gdyż w takich wypadkach Władze te podadzą Dowódcom Oddziałów szczegółowe instrukcje co do sposobu zapotrzebowania i używania podwód cywilnych, do nich też należy uregulowanie ewentualnych pretensji osób cywilnych z tego tytułu.

Dodwódca O. K. Nr. VI:
JĘDRZEJEWSKI
Gen. Dyw.

157.

L. 2811/II. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1923.

W sprawie kar na kierowców za przekroczenie przepisów o ruchu samochodów.

Do wszystkich Panów Starostów.

W celu umożliwienia należytego nadzoru nad ruchem samochodów na drogach publicznych i orjentacji przy wydawaniu i przedłużaniu pozwoleń dla kierowców wskazanem jest, aby Urzędy Wojewódzkie posiadały wykazy wszystkich kierowców samochodów i pojazdów mechanicznych, którzy zostali ukarani za przekroczenie postanowień rozporządzenia z dnia 6. lipca 1922 r. o ruchu samochodów (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 587).

W skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. marca 1923, Nr. B. P. 980, polecam Panom Starostom, ażeby w tym celu zawiadamiali Urząd Wojewódzki (Ekspozyturę Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Stanisławowie, ul. Bilińskiego, gmach Sądu okręgowego) o każdem ukara-

niu kierowcy za przekroczenie postanowień rzeczonego rozporządzenia, podając imię, nazwisko, miejsce zamieszkania ukaranego. jak również rodzaj przekroczenia i wysokość kary.

O ile wymiar kary nastąpił w drodze sądowej, należy dołączać do zawiadomienia odpis wyroku sądowego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

158.

L. 2823/II Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1928

Grzywny za przekroczenie ustawy wodnej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na skutek pisma Tymczasowego Wydziału Samorządowego przypominam, że reskryptem z dnia 13. stycznia 1923 L. 197/II. c. umieszczonym w Dzienniku urzędowym Nr. 3 z 1. lutego 1923 zarządziłem, by P. Starostowie co miesiąc przesyłali Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu krótki wyciąg w sprawach przekroczeń wodnych z orzeczeń karnych sporządzony po myśli ustępu 5a—d art. 247 ustawy z 19. września 1922 Dz. Ust. Nr. 102. Do tego zarządzenia należy ściśle zastosować się.

Wojewoda : JURYSTOWSKI.

159.

Dział Kontroli Gospodarczej w likwidacji przy Eksp. Wojsk. Kontr. Gen. przy D. D. K. I.

Odpis.

L. Dz. 5034 Warszawa, dnia 4. kwietnia 1923.
Tel. 21—28 Szef.
„ 21—34 Kanc.

Do Pana Wojewody w Stanisławowie.

Celem ostatecznego wyrównania wszelkich zaległych rachunków za leczenie chorych żołnierzy w Szpitalach Komunalnych i prywatnych za czas od powstania Państwa Polskiego do 31. grudnia 1921 r. proszę o powiadomienie wszystkich zainteresowanych instytucji, znajdujących się na terenie tamtejszego Województwa, by pretensje swoje zgłosiły do tutejszej Ekspozytury najpóźniej do dnia 1. czerwca 1923 r. Zgłoszeniu do tutejszej Ekspozytury podlegają tylko:

a) rachunki za leczenie osób wojskowych, należących do Oddziałów wchodzących w skład DOK I.
b) rachunki za inne osoby wojsk., będące na usługach wojska, jeżeli leczono je na podstawie specjalnej umowy, zawartej z danym szpitalem, albo Instytucją społeczno - dobroczynną przez wojsk. podległą, albo wchodzącą w skład DOK I.
c) rachunki dotychczas nieuregulowane i nieumorzone przez wierzycieli, a dotyczące DOK I.

Do rachunków winne być dołączone oryginalne zlecenia władz wojskowych a na podstawie rachunków, sporządzony wykaz. Ze względu na konieczność szybkiej likwidacji wszelkich wierzytelności za czas do 31. grudnia 1921 przy wypłacie będą uwzględnione tylko rachunki, które wpłyną tu do określonego wyżej terminu.

Nadesłanie po terminie bądź też nie nadesłanie, będę uważał za zrzeknięcie się ze strony danego szpitala, czy instytucji swych wierzytelności w stosunku do wojskowości.

Szef Ekspedycji Wojsk. Kontr. Gen.
SZCZODROWSKI mjr. k. a.

Województwo Stanisławowskie.

L. 2865/II. Stanisławów, dnia 14. kwietnia 1923.

Rachunki za leczenie chorych żołnierzy.

Wszystkim Panom Starostom

do wiadomości z poleceniem zawiadomienia o treści powyższego pisma znajdujących się w tamtejszym powiecie szpitali powiatowych, powszechnych i prywatnych.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

160.

L. 2866/II. Stanisławów, dnia 14. kwietnia 1923.

Dewastacja cmentarzy wojennych przez ludność miejscową.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zdarzają się często wypadki dewastowania cmentarzy wojennych przez kradzież krzyży z mogił, zabieranie ogrodzeń, zaorywanie mogił, wyrąbywanie drzew i krzewów zasadzonych na cmentarzach i t. p.

To zbrodnicze postępowanie jest powodem różnych zażaleń, a nadto robi często niemożliwe odszukanie mogił poległych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 5. kwietnia 1923 L. Dz. 474/Gw. polecam Panu Staroscie wydać bezzwłocznie odpowiednie zarządzenia zapobiegawcze, zaś organom policji Państwowej polecić, aby czuwały nad wykonaniem wydanych zarządzeń a winnych przekroczenia donosiły celem pociągnięcia do odpowiedzialności karnej.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

161.

L. 2979/II. Stanisławów, dnia 16. kwietnia 1923

Ułworzenie kolegjów wodnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według art. 189 ustawy z 19. września 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 102 poz. 936 sprawy wodne mają być zalatwiane przez władze administracyjne I. i II. instancli przy udziale obywateli powoływanych drogą wyborów a orzeczenia wodno-prawne wydawane będą na podstawie uchwał osobnych kolegjów wodnych.

Kolegja te polecilo Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 7. kwietnia 1923 L. 1923 L. V.—210/23 obecnie wprowadzić w życie.

Pan starosta powoła zatem bezzwłocznie kolegjum, na podstawie ktorego uchwał Starostwo będzie wydawało orzeczenia wodno - prawne przewidziane w ustawie wodnej.

Kolegjum powiatowe składa się z przewodniczącego, którym jest Starosta lub jego zastępca, z jednego urzędnika administracyjnego i z jednego obywatela.

Urzędnika administracyjnego wyznaczy Starosta z pośród urzędników administracyjnych Starostwa, biorąc pod uwagę, aby o ile możności z dwóch przedstawicieli władzy administracyjnej, wliczając przewodniczącego, jeden miał wyższe wykształcenie prawnicze, a drugi techniczne.

Jeżeli w urzędzie niema urzędnika o wyższem wykształceniu technicznem zajętego w dziale wodnym lub w ogóle niema urzędnika o wyższem wykształceniu technicznem, a w danem mieście istnieje państwowy zarząd wodny, zarząd rzeczny, inspekcja dróg wonych, kierownictwo robót wodnych lub wreszcie zarząd drogowy można powołać na członka kolegjum jednego z urzędników o wyższem wykształceniu technicznem z tych urzędów w porozumieniu z kierownikiem urzędu w pierwszym rzędzie z zarządów wodnych.

O ileby w mieście nie było żadnego z wymienionych wyżej urzędów, należy powołać do kolegjum urzędnika z wykształceniem prawniczem.

O wyznaczenie do kolegjum obywatela odniesie się Pan Starosta do Wydziału powiatowego, który bezzwłocznie przystąpi do wyboru członka kolegjum i jego zastępcy.

Do kolegjów mogą być powołani tylko obywatele mieszkający stale w powiecie, własnowolni i nieposzlakowani. W interesie szybkiego załatwiania spraw, tudzież oszczędzenia wydatków Skarbowi państwa leży. aby ile możności obywatele ci byli stale zamieszkali w siedzibie starostwa.

Termin kadencji członków obywatelskich trwa lat 5.

W razie odwcłania, przeniesienia, rezygnacji lub śmierci członka kolegjum lub jego zastępcy ma nastąpić wyznaczenie lub wybór nowego członka kolegjum lub jego zastępcy.

Zastępcy pełnią funkcje członków kolegjów w razie przeszkody ze strony członka, tudzież w razie ustąpienia członka, aż do odwołania lub wyboru nowego członka.

Członkowie kolegjów powiatowych nie mogą być równocześnie członkami kolegjów wojewódzkich.

Co do toku postępowania w kolegjach zaznaczam, że w myśl art. 189 ustęp 3 ustawy wodnej orzeczenia mają być wydawane na podstawie fachowych opinji należy zatem przed rozstrzygnięciem udzielać kolegjum akta sprawy wraz z opinjami referentów fachowych.

Uchwały kolegjów zapadają większóścię głosów. Przy głosowaniu oddaje głos wpierw przedstawiciel ciała samorządowego, następnie urzędnik administracyjny i przewodniczący.

Z przebiegu obrad spisuje protokół prowadzący pióro, którego wyznacza władza administracyjna. W protokole obrad należy zamieścić uchwałę kolegjum wraz z zwięzłem przedstawieniem stanu faktycznego i uzasadnieniem, tudzież zapatrywania odrębne członków kolegjum krótko uzasadnione. Protokół należy dołączyć do aktów sprawy. Członkowie kolegjum mają mają mieć zapewnioną możność zaznajomienia się z treścią aktów.

Protokolant nie jest członkiem kolegjum, nie może zabierać głosu w dyskusji, ani brać udziału w głosowaniu. Kolegjum prowadzi swój osobny dziennik, w którym zapisuje się za liczbami bieżącemi wszystkie sprawy przekazane do rozpatrzenia. Czynności kancelaryjne kolegjów prowadzą odnośne władze administracyjne.

Przewodniczący kolegjum winien jest czuwać nad należytem prowadzeniem czynności kolegjum i niedopuszczać do opóźnień w załatwianiu spraw. Na podstawie uchwały kolegjum wydaje władza wodna orzeczenie wodno-prawne.

Utworzenie składu kolegjum ma nastąpić niezwłocznie, poczem panowie Starostowie przedłożą wykaz składu kolegjum w dwóch egzemplarzach Województwu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

162.

L. 1672/VI. Stanisławów, dnia 11. kwietnia 1923.

W sprawie nieprawnie wydawanej przez Gremjum aptekarzy Małopolski wschod. taksy leków objętych taksą rządową.

Okólnik Nr. 45

Do wszystkich Starostw.

Gremjum aptekarzy Małopolski wschodniej wydało osobny dodatek do rządowej taksy cen leków z dnia 6. marca 1923 powołując się na rozporządzenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 11. lutego 1923 § 2. Ponieważ rozporządzenie powyżej cytowane zezwala aptekarzom na ustalanie cen dopiero przy wyższych jednostkach wagowych, aniżeli są oznaczane w taksach przeto ustalenie cen dla tych sumych jednostek wagowych, które w taksie rządowej są umieszczone jest niedopuszczalne. Wobec tego ceny tych samych jednostek wagowych, które są w rządowej taksie, względnie dodatku do taksy pomieszczone a obliczone także w taksie wydanej przez Gremjum Aptekarzy Małopolski wschodniej nie mogą być stosowane przez apteki.

Poleca się Starostwu zawiadomienie Kierowników wszystkich w powiecie znajdujących się aptek, że stosowanie cen zawartych w wyżej cytowanym dodatku do taksy wydanym przez Gremjum Aptekarzy Małopolski wschodniej jest niedopuszczalne, a przekraczający powyższy zakaz będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

Za Wojewodę: Dr. OLSZAŃSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

163.

L. 1045/VII. Stanisławów, dnia 13. kwietnia 1923.

Zwalczanie wścieklizny u ludzi i zwierząt.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zawiadamiam Panów Starostów, że podczas gdy w ciągu roku 1922 poddało się w Państwowym Zakładzie Epidemiologicznym we Lwowie szczepieniom przeciw wodostrętowi 305 osób pokąsanych przez zwierzęta dotknięte wścieklizną z obszaru tut. Województwa, to w bieżącym roku do końca marca szczepiono w tym Zakładzie już 106 takich osób.

Daty te świadczą wymownie, że wścieklizna u zwierząt ciągle dalej się szerzy a. nadto utwierdzają mnie w przekonaniu, że niektórzy Panowie Starostowie jak i powiatowi lekarze weterynaryjni zbyt mało uwagi zwracają na tak groźną zarazę udzielającą się ludziom i w walce z nią nie stosują się do moich wskazówek zawartych w okólniku z dnia 28. czerwca 1922 L 3962/VII. ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Nr. 14 z dnia 15. lipca 1922 po. 864.

Przypominając zatem wspomniane wskazówki wzywam Panów Starostów, aby celem opanowania i ostatecznego stłumienia wścieklizny b e z w e r u n k o w o do nich jak najściślej stę stosowali w szczególności spowodowali w sposób stanowczo energiczny by wszelkie wypadki wścieklizny u zwierząt, oraz wypadki pokąsania ludzi przez zwierzęta dotknięte wścieklizną lub o nią podejrzane dochodziły natychmiast do ich wiadomości.

W tym celu zechcą Panowie Starostowie wydać natychmiast stosowne zarządzenie — o ile tego zachodzi potrzeba — a zarazem polecić także powiatowym lekarzom, aby o ile u nich zgłoszą się osoby pokąsane przez zwierzęta wściekłe, donosili o tem natychmiast pisemnie Starostwu podając imię i nazwisko i miejsce zamieszkania osoby pokąsanej, datę pokąsania i bliższe szczegóły do ich pokąsania, przeprowadzone bowiem dochodzenia kilkakrotnie już wykazały, że powiatowi lekarze pokąsane osoby wysyłali do Zakładu Epidemjologicznego we Lwowie, zaniedbywali jednak zawiadomić o tem Starostwo, względnie powiatowego lekarza weterynaryjnego skutkiem czego nie mogły być i nie były wydane wskazane zarządzenia weterynarno-sanitarne zmierzające do wytępienia zarazy tembardziej, że niektóre Zarządy gmin wysyłając osoby pokąsane do powratowego lekarza były przekonania, że uczyniły zadość obowiązkowi doniesienia o wściekliźnie do Starostwa.

Na wszelkie doniesienia o pojawieniu się w gminie psa dotkniętego wścieklizną lub o nią podejrzanego nawet wypadkach gdy z doniesienia wynika, że pies taki uciekł niewiadomo dokąd, należy natychmiast wysłać na miejsce powiatowego lekarza weter. celem przeprowadzenia szczegółowych dochodzeń w szczególności co do wyśledzenia wszystkich psów co do których zachodziłoby najmniejsze uzasadnione podejrzenie, że mogły być w styczności z psem wściekłym lub o wściekliznę podejrzanym oraz wydania odpowiednio do warunków miejscowych wskazanych zarządzeń weterynarno-sanitarnych przewidzianych austr. ustawą z dnia 6. sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177 w szczególności co do wybicia psów, które mogły być w styczności z psem wściekłym lub o wściekliznę podejrzanym.

W operatach o wściekliźnie mają być wymieniane imiona i nazwiska właścicieli psów. W wypadkach wścieklizny lub jej podejrzenia u psa nieznanego pochodzenia jak również w wypadkach podejrzenia tej zarazy u psa który zbiegł z miejsca pochodzenia lub z miejsca gdzie go widziano wśród okoliczności wzbudzających podejrzenie o wściekliznę u niego, należy bezwarunkowo zawsze zarządzic natychmiast przeprowadzenie przez stojące do dyspozycji Pana Starosty organa dochodzenie celem wykrycia miejsca pochodzenia takiego psa, względnie stwierdzenia dokąd zbiegł i co się z nim stało.

Zależnie od wyniku dochodzenia mają być wydane niezwłocznie stosowne zarządzenia.

W relacjach, któremi Panowie Starostowie przedkładają operaty weterynarskie o wściekliźnie u psów, należy zawsze nadmienić, czy wdrożono dochodzenia za pochodzeniem psa wściekłego, względnie za zbiegłym psem wściekłym ewentualnie z jakim skutkiem.

Lekarzom weterynaryjnym autonomicznym należy zwrócić uwagę na postanowienia § 20 ustęp 3-ci ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177 i pouczyć ich, że jako referenci wet. Urzędów gminnych obowiązani są w razie sprawdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej przedstawić pisemnie Przełożonemu gminy wnioski co do wydania miejscowych tymczasowych zarządzeń weterynarno-sanitarnych zmierzających do opanowania i stłumienia zarazy i tym sposobem uchronienia miejscowej ludności i gminy której służą od strat i niebezpieczeństwa zarażenia się od zwierząt chorobami zaraźliwemi.

Uważając, że jednym z najważniejszych czynników zwalczania wścieklizny są niewątpliwie opłaty od psów, — prawo pobierania których przysługuje z mocy art. 6. Dekretu z dnia 6. lutego 1919 (Dz. Praw. Nr. 14 poz. 151) związkom komunalnym polecam Panom Starostom wpłynąć na Zarządy miast (gmin), aby opłaty te były wprowadzone i o ile można w odpowiednio wysokich rozmiarach.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

164.

L. 1773/VII. Stanisławów, dnia 16. kwietnia 1923.

Przewóz zwierząt i produktów zwierzęcych z Rumunji do Czechosłowacji i innych państw w wagonach P. K. P.

Do wszystkich Starostw.

Wedle reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 24. lutego 1923 Nr. 523 W. I. wyjaśniło Ministerstwo Kolei Żelaznych pismem z 14. lutego 1923 L. Dz. IV. 1858/18, że na podstawie § 5 Umowy o użytkowaniu wagonów towarowych w ruchu międzynarodowym (R. J. V.), który to paragraf obowiązuje koleje różnych państw do wzajemnego okazywania sobie w razie potrzeby pomocy wagonami P. K. P. dostarczyły Rumunji pewną liczbę wagonów własnych, które Rumunja ma prawo używać do przewozów narówni z wagonami rumuńskimi do Polski i przez Polskę.

Wobec tego fakt przewozu bydła z Rumunji do Czechosławacji i innych państw wagonach P. K. P. nie stanowi żadnego naruszenia istniejących zarządzeń co do użytkowania wagonów P. K. P.

Zawiadamiając o tem uchylam równocześnie okólnik z 17. października 1922 L. 6946/VII d. w sprawie przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych z Rumunji do Czechosłowacji, Austrji i Niemiec wyłącznie w wagonach rumuńskich ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Nr. 23 z 1. listopada 1922 poz. 502.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

165.

L. 2607/VII. Stanisławów, dnia 7. kwietnia 1923.

Wypłata odszkodowania lub zapomogi za zabite z urzędu zwierzęta.

Do wszystkich Panów Starostów.

W myśl przepisów ustawy austrjackiej z 6. sierpnia 1909 Dz. U P. Nr. 177, jak również wskutek zarządzeń Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych wypłata przyznanego już odszkodowania lub zapomogi za zabite z urzędu zwierzęta, nastąpić może dopiero wówczas o ile dowodnie stwierdzonem zostanie, że dane zwierzę nie było ubezpieczone w żadnem z Towarzystw ubezpieczeń, a tem samem właściciel zabitego, względnie padłego zwierzęcia nie otrzymał ani odszkodowania ani zapomogi.

Ponieważ proceder przeprowadzenia w tej mierze potrzebnych dochodzeń jest niejednokrotnie dość przewlekły, opóźnienie załatwień sprawy naraża strony interesowane na nieraz dość poważne straty skutkiem ciągłej dewaluacji marki polskiej, zarządzam, ażeby Pan Starosta, przedkładając sprawozdanie o zaraźliwej chorobie zwierzęcej, przy dołączeniu protokołu dochodzeń i oszacowania umieszczał na przyszłość klauzulę Pana Starosty stwierdzającą, że dane zwierzę n i e b y ł o ubezpieczone w żadnem z Towarzystw ubezpieczeń.

Do niniejszego zarządzenia zechce Pan Starosta ściśle się stosować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

166.

L. 2876/VII. Stanisławów, dnia 16 kwietnia 1923.

W sprawie licencji ogierów.

Okólnik Nr. 46.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec przeprowadzenia licencji ogierów we wszystkich powiatach Województwa Stanisławowskiego — w ślad za okólnikiem L. 7046 VII/B/22 oraz opierając się na postanowieniach ustawy z dnia 8. grudnia 1882 (Dz. U. Kr. Nr. 71) i obwieszczeń b. Namiestnictwa z dnia 6. października 1889, L. 68330 (Dz. U. Kr. Nr. 61) i z dnia 23. lipca 1897 L. 5531 (Dz. U. Kr. Nr. 38) polecam Panom Starostom:

1. Dopilnować, by ustawa o licencjonowaniu ogierów z 8. grudnia 1882 była faktycznie przestrzegana i pociągać do surowej odpowiedzialności winnych stanowienia klaczy ogierami nielicencjonowanymi, jak również nieprzestrzegania przepisów o zakazie paszenia na wspólnych pastwiskach klaczy z ogierami nielicencjonowanymi.
2. Prowadzić ewidencję licencjonowanych ogierów i żądać od posiadaczy takich ogierów przedłożenia z końcem czerwca każdego roku rejestru stanowionych klaczy, który przesłać należy Depôt ogierów w Sądowej Wiszni.
3. Zarządzić, by powiatowi lekarze weterynaryjni przy każdej bytności w miejscowości, gdzie się znajduje licencjonowany ogier lub w najbliższej okolicy, rewidowali go i uwidocznili to na karcie licencyjnej.
4. Podać zaraz do wiadomości posiadaczy ogierów nielicencjonowanych, którzyby chcieli uzyskać licencję, że z dniem 31. lipca każdego roku upływa termin do wnoszenia zgłoszeń o otrzymanie licencji.

Wykazy zgłoszeń należy przedkładać Województwu do dnia 15. sierpnia każdego roku.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

167.

L. 3062/VII. Stanisławów, dnia 16. kwietnia 1923.

W sprawie przestrzegania ustawy o ochronie własności polnej.

Okólnik Nr. 47.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek długoletniej wojny poszanowanie cudzej własności zostało silnie zachwiane zwłaszcza na wsi i ciągle się słyszy skargi na ogromne szkody wyrządzane w polach przez wypasanie bydła, kradzieże plonów, wydeptywanie ścieżek i t. p.

Zwracając na to specjalnie uwagę PP. Starostów polecam przestrzegać dokładnie przepisów ustawy z dnia 17. lipca 1876 (Dz. U. Kr. Nr. 28) i dopilnować by w myśl §§. 24, 28 i 37 powyżej cytowanej ustawy w każdej gminie i obszarze dworskim byli ustanowieni zaprzysiężeni strażnicy polni, ewidencję ich należy stale utrzymywać i odnotowywać każdą zaszłą zmianę.

W myśl §. 51 pow. cytowanej ustawy polecam dopilnować by w każdej gminie byli ustanowieni zaprzysięgli detaksotorowie szkód polowych.

Pożądanem by również było by w myśl okólnika b. Namiestnictwa z 5. listopada 1882 L. 67.461, by każdy strażnik otrzymał książeczkę czynności, celem ułatwienia władzy powiatowej nadzoru nad wykonaniem ciążących na nim obowiązków.

Przy zaprzysięganiu strażników należy odczytać i wyjaśnić przepisy ustawy polowej a w szczególności §§. 12, 34, 35, 41, 43, 44, 50, jak również postanowienia ustawy z dnia 16. marca 1872 (Dz. U. Kr. Nr. 84) co do prawa przytrzymywania i pogoni osób na przestępstwie polowem schwytanych i co do prawa fantowania

Na sesjach wójtów należy specjalnie zwrócić im uwagę na obowiązek przestrzegania ścisłego ustawy o ochronie własności polnej i surowego karania przekroczeń.

Sprawozdania z wykonania niniejszych poleceń oczekuję w terminie do 1. czerwca.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

168.

L. 2521/IX. Stanisławów, dnia 18. kwietnia 1923.

Otwarcie Okręgowego Urzędu ubezpieczeń.

Do wszystkich Starostw.

Dnia 14. marca 1923 został otwarty Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie, ul. Brajerowska 16, dla obszaru Województwa Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego, na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 16. grudnia 1922 Dz. U. P. Nr. 116, poz. 1059.

Do zakresu działania wymienionego urzędu należą na razie — do czasu uruchomienia organów sądowych powyższego urzędu (art. 85 i 106 ustawy z 19. maja 1920 Dz. u. p. Nr. 44) wszelkie sprawy nadzorcze, określone §. 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 27 marca br. Dz. U. P. Nr. 22, poz. 194.

O tem zawiadamiam z tem, że wszystkich sprawach, dotyczących nadzoru nad Powiatowemi Kasami chorych należy się odnosić do tego Urzędu.

Przy tem nadmianiam, że orzecznictwo w sprawach ubezpieczeń na wypadek choroby, określone art. 106 ustawy z 19. maja 1920 Dz. U. P. Nr. 44 pozostaje nadal przy władzach administracyjnych, aż do uruchomienia wspomnianych wyżej organów sądowych przy powyższym Urzędzie, o czem Starostwa we właściwym czasie uwiadomione zostaną.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Naczelnika Wydz. Prezydjalnego Województwa w Łodzi Dr. Pawła Garapicha na stanowisko Naczelnika Wydziału Prezydjalnego Województwa w Stanisławowie.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych cofnął przeniesienie radcy rachunkowego Województwa Ignacego Atlasa z Województwa Lwowskiego do Województwa Stanisławowskiego.

Pan Minister Zdrowia Publicznego przyznał Dr. Alfredowi Biegelmayrowi, lekarzowi powiatowemu w Stryju pobory VII. stopnia służbowego.

Pan Wojewoda zamianował Mieczysława Lisowskiego b. prowizorycznego koncypistę Policji prowizorycznie komisarzem powiatowym w IX. stopniu służbowym.

Praktykant konceptowy Województwa Jarosław Ilasiewicz złożył egzamin z ustawodawstwa i postępowania administracyjno-politycznego.

Pan Wojewoda dopuścił Dra Leopolda Sklenarza do konceptowej służby przygotowawczej przy władzach politycznych i przaznaczył go do służby w Województwie.

Pan Wojewoda przeznaczył przeniesionego z Województwa Łódzkiego do Województwa Stanisławowskiego prowiz. nrzędnika XI. stopnia służbowego Józefa Kidę — do służby w Starostwie w Peczeniżynie.

IV.

KONKURSA, KOMUNIKATY i OBWIESZCZENIA.

L. 3753/pr. Stanisławów, dnia 17. kwietnia 1923.

Konkurs na posadę Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych przy Wojew. Stanisławowskiem.

KONKURS.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych przy Województwie w Stanisławowie.

Posada powyższa nadaną będzie na razie prowizorycznie z poborami VIII. stopnia służbowego urzędników państwowych.

Po roku zadawalniającej służby nastąpic może stabilizacja oraz przyznanie poborów VII. st. służbowego urzędników pastwowych.

Podania o nadanie powyższej posady wnosić należy do Prezydjum Wojew. w Stanisławowie do dnia 20. maja 1923 r.

Do podań należy dołączyć:

1. metrykę urodzenia na dowód, że kompetent nie przekroczył 40 roku życia.
2. dowód obywatelstwa polskiego.
3. dowód ukończenia studjów prawniczych oraz złożenia przepisanych trzech egzaminów państwowych,
4. dokumenta wykazujące stosunek do służby wojskowej,
5. zwięzłe „Curriculum Vitae".

Kompetenci pozostający obecnie w służbie państwowej winni wnosić podania w przepisanej drodze służbowej.

Pierwszeństwo przy nadaniu powyższej posady mieć będą kandydaci, którzy wykażą dowodnie, że brali skuteczny udział w organizacji związków kooperatyw i kursów rękodzielniczych jakoteż posiadają wiadomości organizatorskie i pedagogiczne z zakresu stowarzyszeń przemysłowych i odpowiednią w tym kierunku praktykę. Wojewoda: JURYSTOWSKI.

Województwo Krakowskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 4835/I./pr. Kraków, dnia 17. kwietnia 1923.

Ogłoszenie konkursu na posadę Inspektora weterynaryjnego w VII. stop. służb,

KONKURS.

W Krakowskim Urzędzie Wojewódzkim jest do obsadzenia inspektora weterynaryjnego w VII. stop. służ

Kompetenci na powyższe stanowisko winni posiadać wszystkie warunki przewidziane w rozdziale I-szym ustawy z 17. lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej i wykazać, że posiadają wyższe zawodowe wykształcenie teoretyczne i dłuższą wszechstronną praktyką fachową.

Odnośne należycie dokumentami osobistymi i kwalifikacyjnymi zaopatrzone podania wnosić należy w terminie do 15. maja b. r. do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Prezydjalny) w Krakowie.

O bliższe informacje w sprawie niniejszego konkursu zgłaszać się mogą interesowani w Wydziale Prezydjalnym Województwa Krakowskiego w godzinach urzędowych.

Wojewoda: GAŁECKI.

Województwo Stanisławowskie.

L. 2850/II. Stanisławów, dnia 12. kwietnia 1923.

Ograniczenie ruchu w okręgu stanisławowskiej Dyrekcji kolei państw. w miesiącu marcu 1923 r.

KOMUNIKAT.

Od dnia 1. kwietnia 1923 obowiązują w okręgu stanisławowskiej Dyrekcji kolei państwowych następujące ograniczenia ruchu:

1. Na odcinku Jasienów Polny wyt. Granica Państwa pod Jasienowem Polnym oraz na odcinku Worochta (wyt.) Granica Państwa pod Woronienką, wstrzymany ruch osobowy, bagażowy i towarowy.

2. Odcinek Diatkowce Brettler-Szsparowce Kniażdwór szlaku Nadwórniańskie Przedmieście-Szeparowce Kniażdwor Kołomyjskich kolei lokalnych jest zamknięty dla ruchu osobowego, bagażowego i towarowego.

Odcinek własny i sąsiednich Dyrekcyj przerwany.

3. Podaje się zarazem do wiadomości, że stacja graniczna polsko-rumuńska Grigore-Ghica Voda (dawniej Niepołokowce) jest zamknięta dla wszystkich przesyłek tak całowagonowych, jak drobnicowych loco.

Za Wojewodę: SCHWARZ.

Województwo nadało prawomocnie Magistrowi farmacji Abrahamowi Zimmrigowi koncesję na samoistne prowadzenie apteki w Stanisławowie przy ul. Piotra Skargi.

Starostwo w Stanisławowie.

L. 12541. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1923.

Władysław Jakób 2-im. Dzieduszycki — urządzenie wodne w Jezupolu.

OBWIESZCZENIE.

Władysław Jakób Dzieduszycki z Jezupola wniósł do tut. Starostwa podanie de praes 10. lutego 1923 o wydanie mu konsensu policyjno-przemysłowego na budowę młyna turbinowego w Jezupolu, dołączając potrzebne plany i opisy techniczne.

Celem zbadania dopuszczalności zamierzonego Zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy wodnej i przemysłowej zarządzam z upoważnienia i w imieniu Województwa na dzień 23. maja 1923 o godzinie 9-ej rano komisyjne dochodzenie na miejscu przy współudziale stron interesowanych i rzeczoznawców po myśli § 79, względnie § 83 ustawy wodnej tudzież § 26 ustawy przemysłowej,

O tem zawiadamia się z uwagą, że odnośne plany mogą strony interesowane przeglądnąć w Starostwie w biurze Nr. 3 oraz że ewentualne zarzuty można wnosić przed terminem dochodzenia komisyjnego do Starostwa na piśmie lub ustnie przy dochodzeniu na miejscu, a to pod zagrożeniem skutków w § 52 ustawy wodnej wyłuszczonych.

Radca Województwa i Kierownik Starostwa:
AGOPSOWICZ.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Zakład Pensyjny dla Funkcjonarjuszy we Lwowie.

L. 707/23. Lwów, dnia 21. kwietnia 1923.

OGŁOSZENIE.

Wybory delegatów na Walne Zgromadzenie Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonarjuszy we Lwowie.

Zakład Pensyjny dla Funkcjonarjuszy we Lwowie przystępuje po myśli rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13/6 1922 Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 499 do pierwszych wyborów delegatów na Walne Zgromadzenie.

Powołana w tym celu reskryptem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12/9 1922 Nr. 995/VIII Główna Komisja Wyborcza rozpisuje niniejszem wybory i ogłasza:

Okręgami wyborczymi są Województwa: lwowskie, krakowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.

Dla każdego okręgu wyborczego powołaną została po myśli §. 6 regulaminu wyborczego Okręgowa Komisja Wyborcza.

Powołana dla okręgu wyborczego Województwa stanisławowskiego Okręgowa Komisja Wyborcza urzęduje w biurach Banku Zjednoczonych Mieszczan w Stanisławowie, ul. Sapieżyńska l. 8, I. p.

Okręg wyborczy Województwa stanisławowskiego dzieli się po myśli §. 7-go regulaminu wyborczego na następujące obwody głosowania:

1. Stanisławów dla miasta Stanisławowa i dla powiatów Stanisławów, Tłumacz, Nadwórna, Kałusz, Dolina i Bohorodczany,
2. Kołomyja dla miasta Kołomyji i dla powiatów Kołomyja, Horodenka, Śniatyn, Kossów i Peczeniżyn,
3. Stryj dla miasta Stryja i dla powiatów Stryj, Skole, Turka n/Stryjem, Żydaczów i Rohatyn.

Dla wyżej wymienionych obwodów głosowania okręgu wyborczego Województwa stanisławowskiego znajdują się lokale wyborcze w biurach dotyczącego Starostwa.

Okręg wyborczy Województwa stanisławowskiego wybiera ze względu na ilość ubezpieczonych w tym okręgu 3 delegatów a to: 2 z grupy ubezpieczonych, oraz 1 z grupy pracodawcow. Ponadto wybiera zastępców delegatów w tej samej ilości i stosunku (§. 5 Regulaminu wyborczego).

Wybory odbędą się w niedzielę dnia 24. czerwca 1923.

Początek o godzinie 10-tej, koniec o 17-tej.

Spisy wyborców, sporządzone na zasadzie § 3 regulaminu wyborczego wyłożone będą w wyż wymienionych lokalach wyborczych począwszy od 1-go maja 1923.

Czynne i bierne prawo wyborcze mają osoby ubezpieczone w Zakładzie tak przymusowo jak i dobrowolnie, oraz ich pracodawcy zatrudnieni, względnie zamieszkali na terenie Województwa stanisławowskiego. Z pośród osób dobrowolnie ubezpieczonych mają zynne i bierne yrawo wyborcze tylko te osoby, które w drugim dziale kasy emerytalnej Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych we Lwowie ubezpieczyły kwotę 600 Kor., względnie 420 Marek. Delegaci jak również ich zastępcy muszą być nadto obywatelami Rzeczypospolitej Pblskiej i posiadać czynne prawo wyborcze do Sejmu oraz nie mogą być funkcjonarjuszami Zakładu Pensyjnego (§. 4 regulaminu wyborczego).

Najpóźniej do nia 14. maja 1923 włącznie godzina 18-ta można wnosić reklamacje przeciw spisom wyborców, przyczem zarówno ubezpieczeni jak i pracodawcy mają prawo reklamacji odnośnie do obu list. Reklamacje te, o ile żąda się wpisania uprawnionych do wyborów, winny zawierać ogólne dane, dotyczące obowiązku ubezpieczenia odnośnej osoby. Reklamacje wnieść należy za pośrednictwem Okręgowej Komisji do Głównej Komisji Wyborczej, która rozstrzyga ostatecznie w ciągu 14 dni od daty otrzymania reklamacji, zawiadamiając zainteresowanych o decyzji i motywach tejże (§. 10 regulaminu wyborczego).

Listy kandydatów na każdy okręg wyborczy sporządzone oddzielnie dla ubezpieczenych i pracodawców winny być przedłożone Okręgowej Komisji Wyborczej najpóźniej do dnia 20. maja 1923 godzina 18-ta w dwóch egzemplarzach Listy te nie mogą zawierać więcej nazwisk, niż wynosi podwójna ilość delegatów i zastępców, mających być wybranymi. Nazwiska osób ponad tę liczbę wykreśla się. Okręgowa Komisja Wyborcza niezwłocznie przesyła jeden egzemplarz zgłoszonych list Głównej Komisji Wyborczej. Listy te mają wymieniać kandydatów w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatu, podając nazwisko, imię i zawód, miejsce zamieszkania, nadto o ile idzie o ubezpieczonych adres i nazwisko pracodawcy (przedsiębiorstwa). Listy winny być podpisane najmniej przez 50 wyborców z grupy ubezpieczonych względnie 20 wyborców z grupy pracodawców danego okręgu i wskazywać pełnomocnika i jego zastępcę, uprawnionego do porozumienia się z Okręgową Komisją Wyborczą w sprawach zgłoszonej listy (§ 11 regulaminu wyborczego).

Ustalone po myśli § 16 Regulaminu wyborczego listy kandydatów wyłożone będą w wyżej wymienionych lokalach wyborczych najpóźniej na tydzień, a nie wcześniej niż na 2 tygodnie przed dniem wyborów, ponadto zostaną listy kandydatów ogłoszone w dzienniku urzędowym Województwa stanisławowskiego i w miejscowych dziennikach.

Począwszy od 1. maja 1923 można przeglądać w każdym lokalu wyborczym regulamln wyborczy.

Za Główną Komisję Wyborczą:

Przewodniczący: BRONISŁAW LASKOWNICKI.
Sekretarz: Dr. ALEKSANDER MAJERSKI.

Magistrat Miasta Tyśmienicy.

L. 700. Tyśmienica, dnia 21. marca 1923.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Tyśmienicy podaje do wiadomości interesowanych, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu rozporządzeniem z dnia 16. marca 1923 S. M. 1301 na podstawie ustawy z dnia 24. października 1919 (Dz. U. Nr. 88/1919 poz. 479) zatwierdziło uchwałę Rady przybocznej Tymczasowego Zarządu Miejskiego w Tyśmienicy z dnia 6. grudnia 1922 r. w sprawie wprowadzenia podatku od nieruchomości w wysokości 15% przeciętnego podatkowego dochodu netto oraz podatku od lokali w wysokości 25% faktycznego komornego względnie wartości czynszowej lokali z zastrzeżeniem, że wymiar i pobór tych podatków dokonywać się będzie zgodnie z postanowieniami Działu III. i IV. ust. o zasileniu finansów miejskich z dnia 17. grudnia 1921 r. (Dz. U. Nr. 2/1922 poz. 6 art. 11—20 i 21—26) oraz rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy z dnia 29. kwietnia 1922 (Dz. U. Nr. 34/1922 poz. 294 §§ 20—19 i 20—26, tudzież według ustaw o podatku mieszkaniowym w brzmieniu ogłoszonem w Dz. U. Nr. 34 z roku 1922 jako załączniki II. i III. do poz. 294.

Tymczasowy Kierownik Zarządu miejskiego
Komisarz rządowy:
Inż. Antoni HOLLENDER.

Przewodnik dla Urzędów Stanu Cywilnego.

Nakładem Magistratu m. Łodzi opuści wkrótce prasę drugie wydanie „Przewodnika dla Urzędów Stanu Cywilnego“ w opracowaniu Prezydenta Rzewskiego i kierownika Urzędu I Szwarcmana. Pierwsze wydanie, które spotkało się z przychylnem przyjęciem krytyki publicystycznej i zawodowej, zostało w niespełna dwa miesiące wyczerpane. Do drugiej edycji „Przewodniha“ wprowadzony zostanie rozdział traktujący o organizacji Urzędów Stanu Cywilnego na kresach; rozdziały dotyczące tych urzędów w b. zaborach: pruskim i austrjackim uzupełnione zostały przepisami wykonawczemi, wzorami aktów i formularzy dla wszystkich wyznań. Dodane są ważne wyjaśnienia Sądu Najwyższego w sprawie mocy dowodowej spóźnionych metryk nrodzeń oraz ślubów religijnych.

Przy ponownem opracowaniu materjału autorzy dokonają rewizji przepisów ze stanowiska ich mocy obowiązującej, przyczem wykreślą w przeważnej części te przepisy, które moc straciły.

Wszelkie zamówienia do drugiego wydania „Przewodnika“ przyjmuje Urząd Stanu Cywilnego przy Magistracie m. Łodzi ul. Zachodnia Nr. 52.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.